

НАШЕТО БУДУЩЕ

АБОНАМЕНТЪ:
за година 50 лева.

Излиза всяка
СЪБОТА.

Независимъ вестникъ за християнска просвѣта и информация.

Всички ржкописи и суми да се изпращатъ до редактора свещ. Д. ПОПВАСИЛЕВЪ — Шуменъ
улица „В. Левски“ или печатница „СПАСЪ ПОПОВЪ“.

ЗА ОБЯВЛЕНИЯ
по споразумение.
БРОЯ 1 левъ.

ДАВА СЕ ПОДЪ НАЕМЪ
К Ж Щ А

хигиенична, на ново ремонтирана, състояща се отъ 3 стан, салонъ, трапезария, кухня и маза съ електрическа инсталация, обширенъ дворъ и чешма.

МЕСЕЧЕНЪ НАЕМЪ ХИЛЯДА ЛЕВА
СПРАВКА: ПЕЧАТНИЦА „СПАСЪ ПОПОВЪ“ — ШУМЕНЪ.

Дружество „Червенъ кръстъ“.

По всички градове и села на нашата страна, дето има понове отъ дружеството, на който, Пепидесетница, се усойватъ празненства, които иматъ за задача да се проагиратъ целитѣ и задачитѣ на дружеството изъ широкитѣ жгове на нашето общество. Мисли се неправилно, че *Червенъ-кръстъ* е едно др-во, което работи само въ време война и че, ако днесъ съествува, то е, за да събира или пакъ за война. Това мнение е съвършено лъжливо. *Червенъ кръстъ* е международно. То има широко хуманитарни цели. У всички културни народи то е много нареднало. Чрезъ него народите си помагатъ въ дни на бедности и нещастия. Днесъ, когато нѣма война, чрезъ др-во *Червенъ-кръстъ* народитѣ работятъ преди всичко за здравето моралното свое издигане, а не само за да запазятъ своята младежъ здрава и възпитана. Не отдавна, а и днесъ, по всички градове изъ България раздаваха чрезъ благотворителни дружества дрехи на бедни граждани. Тѣзи дрехи идоха като даръ отъ Америка, събрани тамъ чрезъ мер. *Черв. кръстъ*. И много други вещи и материали изпращатъ за нашия народъ *Черв. кръстъ* въ Америка Европа.

У насъ е по-добре организирана младежката секция отъ *Черв. кръстъ*. Децата сж въ постоянно сношение съ децата отъ други далечни страни. Получаватъ подаръци. Изпращатъ сами подаръци. Пращатъ сведения за нашата страна и получаватъ чрезъ децата сведения за чуждитѣ страни и пр. Възрастнитѣ, обаче, родители, стоятъ на страни отъ това обществено дѣло, не го познаватъ, не знаятъ, че въпрѣки злото, което свѣта ни нанесе като народъ, все още има въ свѣта едно богатство отъ човѣщина, и това богатство не се намалява, а расте. Нужно е да се разбере и повѣрва тази истина. Тя ще стопли много изстинали сърца у насъ. Тя ще ни даде надежда, че доброто въ свѣта рано или късно ще тържествува. Тази вѣра и надежда сж необходими. Иначе... какъ ще живѣемъ?

Въ деня на празника и презъ иднитѣ дни на седмицата комисии ще обикалятъ семействата изъ нашия градъ и ще събиратъ НЕ помощи, а ще записватъ членове на *Черв. Кръстъ*. Всѣки трѣбва да се запише за членъ на това хуманитарно дружество. **Червенъ кръстъ** върши въ цѣлия свѣтъ най-угодното Богу дѣло. Да прегърнемъ и ние това дѣло!

Изъ живота на свещеницитѣ.

Свещеницитѣ въ нашето общество иматъ своя организация—Съюзъ на свещенически братства. Много сж се били свещеницитѣ докато се даде право тѣхниятъ съюзъ да води свободенъ и независимъ животъ. Борбата е била между архиереитѣ, които настояваха, че е несъвмѣстимо съ съществуването на такъвъ съюзъ и свещеническото звание. Десетъ години свободенъ животъ има вече свещеническата организация. Справедливо погледнато, тази организация не донесе почти никаква полза за духовния издигъ на България свещеникъ, а по-скоро помогна да го снижи, по-голямо му той да избрѣбнѣе, а се опартизани. Работата е тамъ, че съ течение на годинитѣ отъ свещеницитѣ, чрезъ членски и др. тоски, се събраха нѣколко милиона пари. Да се управлява една банка е приятна работа. И тия, които надаваха отъ години наредъ остъръ погледъ на Св. Синодъ, за да се занимава съ разглеждане на финансови и др. въпроси отъ материаленъ характеръ

въ църквата, стоящитѣ днесъ на чело на свещеническия съюзъ, като узнаха сами колко е приятно „да се управлява една банка“, вече 10 години наредъ се борятъ да задържатъ своитѣ мѣста въ централното ръководство на Съюза и съ разни средства редовно успѣватъ. Понеже централното ръководство се поставя всѣка година чрезъ избори въ околнитѣ епархиитѣ и общия годишенъ конгресъ, заинтересованитѣ хора се стараятъ да намѣрятъ подкрепата въ изборитѣ на болшинството свещеници, а това значи, че трѣбва да се ходи по агитация, трѣбва да се пише въ съюзния вестникъ все онова, което ще представи ръководителитѣ като необходими хора, хора съ безкрайни заслуги къмъ свещеничеството, защото успѣватъ (?) въпрѣки „недоброжелателството“ на владичитѣ да осигурятъ добри заплати за свещеницитѣ, да запазятъ отъ всѣка страна интереситѣ имъ. Така систематически свещеницитѣ се приучватъ да мислятъ и да говорятъ преди всичко и най-вече за интереситѣ на своето

съсловие, за пренебрежението къмъ тѣхъ отъ страна на владичитѣ, за „охолството“ и „безгрижието“ на последнитѣ и пр. И какво се добива? Водятъ се ожесточени изборни борби за „нашитѣ“ или „за вашитѣ“, избраниитѣ преди 10 години и „необходимѣ“ вече за съюза Тулешковци и Ханджиевци еднакво използватъ всѣка година и „нашитѣ“ и „вашитѣ“ и си оставатъ начело съ своитѣ голѣми заплати, пжтни и дневни, а свещеницитѣ все по-вече издрѣбняватъ въ взаимни партийни борби, като задължително плащатъ разноснитѣ. Резултатитѣ сж още такива, че въ душиитѣ на свещеницитѣ заляга опасната мисль, какъво тѣхни най-голѣми врагове сж владичитѣ, недоволството и нареканията срещу владичитѣ расте, а това руши изъ основа църковната дисциплина, довърше и обичъ между свещеницитѣ помежду имъ и между последнитѣ и владичитѣ. Понеже виждатъ, че това е така, опитнитѣ „необходимѣ“ за съюза Ханджиевци, за да замаскиратъ грозотата, до която сж стигнали, всѣка година предлагатъ въ общия конгресъ да се гласува, че свещениството е изпълнено съ обичъ и довърше къмъ епископата и че не води своя съсловна политика, защото се чувствува едно съ своитѣ архиереи. Всичко това е фалшиво и не отговаря на истината.

Че ние не голословимъ, ще посочимъ факти. Отъ единъ месецъ (както всѣка година преди изборитѣ) органътъ на свещ-то П. дѣло води отчаяна кампания срещу Варненския Митрополитъ Симеонъ, Русенския Михаилъ и др. архиереи, които нарича фанариоти и иезуити, като запо-голѣмъ ефектъ изправя предъ очитѣ на свещениството едно плашило, което нарича тайно дружество *Богъ и България*, основано отъ Митрополититѣ Симеона, Михаила и др.. То имало за целъ да отнеме свободитѣ на свещениството и да даде цѣлото управление на църквата въ ръцетѣ на владичитѣ и монаситѣ. И понеже българинътъ е свободолюбивъ, свещениството се настройва зле срещу тия владичи, а Х-ци и Тул-ци заключаватъ: „Свещеници, вие не ще ни избѣрете, насъ, пазителитѣ на свещ. съюзъ, но „владичката партия“ ще се засили, вамъ приготвяватъ робство!“ Така се създава настроене благоприятно за Ханджиевци и пр., а враждебно за владичитѣ, особно Варненски, Русенски и др. Свещеници, които се опитватъ да снематъ тази маска, да разбулятъ тази лъжа, се показватъ за членове на *Богъ и България*, наричатъ се измѣнници, Донкихотовци и пр.

Срещу тия, които опартизани свещениството, се води борба. Водятъ я и градски, и селски свещеници. Но нали казахме, че тази организация опартизани свещеницитѣ. Задъ тия, които водятъ борбата, заставатъ други само селски све-

щеници, и казватъ: Начело на съюза стоятъ все градски свещеници. Тия, които водятъ срещу първитѣ борба, сж пакъ градски свещеници. И единитѣ и другитѣ сж чужди намъ (на селскитѣ) по интереси, тѣ не милѣятъ за насъ, затова внимаватъ селски свещеници, дайте да се обособимъ въ отделна група, дайте да запазимъ своитѣ интереси, като вземемъ изборитѣ и поставимъ начело въ съюза селски свещ-ци. Такава статия се е появила миналата седмица, подписана отъ група селски свещеници въ Шуменския социалистически вестникъ „Вести“, единъ вестникъ, който, доколкото знаемъ, не пропуска случай да обвинява българското духовенство въ корупция и редъ други. По сжщия пжтъ се работи отдавна и въ други епархии и чрезъ селскитѣ свещеници се крепятъ „необходимитѣ“ Ханджиевци и др. И тукъ, въ случая съ посочената статия, имаме единъ новъ маневръ, който ще донесе добро пакъ на ония, които ужъ се критикуватъ. Следъ това следва единъ денъ да се обособятъ пжкъ свещеницитѣ само отъ съставнитѣ селски енории въ своя група, своя партия и пр. И тогава оставатъ, съвършено вѣрни думитѣ на Митрополита Симеона въ бр. 8682 на в. Миръ: „При такава насока нашитѣ свещеници ста-

ватъ негодни да схващатъ правилно много въпроси. Защото навсякъде дирятъ преди всичко интереситѣ на съсловието си, които се трудятъ да запазятъ“ (к. н.), думи, за които Ханджиевци и Тулешковци въ последния брой на П. дѣло нахално искатъ стариятъ Митрополитъ да се извини. Той нѣма да се извини, вѣрваме, защото не ще криви душата си. Тия, които опартизаниха дружеството отъ свещеницитѣ и стѣсниха тѣхния кржгозоръ до съсловнитѣ имъ интереси, които отъ години наредъ, за да се представятъ за спасители на свещениството, го насѣскаватъ срещу владичитѣ, трѣбва да занѣмѣятъ. Свещеници и владичи сж едно, довърието и обичта имъ сж необходими за успѣха на Христовото дѣло въ нашето отечество. Ако свещ-та организация продължава да опартизана свещеницитѣ и да ги отклонява отъ прѣката имъ света работа въ еноритѣ не е чудно, че се чуватъ и ще се чуватъ все по-вече гласове на трезви свещеници: *Църквата, сподна съ Духъ Свети, е найсилната и света организация. Всичко временно, което дробно, несесква и отклонява ума и волята отъ Христа, да се отсѣче и хвърли въ пещта!*

Единъ отъ квартета.

†Видински Митропол. Неофитъ.

Може ли свѣтътъ безъ Христа?

5. Античното чудовище и науката. Неистината, какво Христосъ не билъ потрѣбенъ на свѣта, и сега се поддържа фанатично. Триглавото антично чудовище, наречено *себелюбие, безбожие и развратъ*, отново се явява на сцената и раздрусва свѣта. И злобниятъ викъ на това чудовище, който достига нашия слухъ, който терзае сърцата и смущава душиитѣ, насѣска лекомисленитѣ срещу Богочовѣка Спасителя.

—Не ни трѣбва Христосъ,—това се говори и пише.

—Не ни трѣбва Христосъ,—викатъ лукави жреци на фалшиво знание.

—Неговото царство се свърши,—повтарятъ други такива,—сега е вече царството на науката. Люде и народи, напуснете храмоветѣ, вървете въ училището. Не слушайте тѣзи, които ви казватъ, че вие произхождате отъ Бога и сте образъ и подобие Божие, слушайте „науката“, която ви учи, че вие имате маймунски произходъ.

—Не вѣрвайте вече! — Това е лозунгътъ, който трѣбвало да направи революция въ вѣрващия свѣтъ. Съ тоя лозунгъ трѣбвало да се низложи царството на Христа Господа и да се замѣни съ царството на науката.

Но каква е тая наука, която искатъ да поставятъ на царски тронъ? Не представлява ли тя

отъ себе си паяжина? Или да не би пжкъ Христосъ да е Господъ само на беднитѣ и проститѣ, а не на учениитѣ? Не учени люде, като ап. Павелъ блж. Августинъ, св. Василии Велики, св. Златоустъ и др. не посветиха ли живота си да Му служатъ? Паскалъ не сѣ ли поклоняше Нему? Дантъ не пѣ ли Нему?...

Но нѣма защо да изброяваме имена. Единъ погледъ върху умственото движение презъ изтеклитѣ 19 столѣтия ще ни каже всичко. Християнскиятъ народи постоянно се развиватъ умствено и се издигатъ духовно-културно. Ония пжкъ, които живѣятъ безъ Христа, си стѣятъ въ невѣжество. Има мислители преди Христовата ера има такива и следъ прогласване на Христовото учение. Какво представятъ първитѣ Една смжтна неопредѣлен мисль за нѣкакво си равенство. При широката интуиция и пжква и едно голѣмо и необяснимо падение. Въ основитѣ на старата философия всичко тъмно, неопредѣлено, неоформено. Липства една ясна свѣлина, която око да може да погълне безъ мжка. Па и колцина сж представителитѣ на тая стара мисль? Съ имената Платона, Аристотеля, Сократа, Цицерона, Сенека... всичко се изчерпва.

Апжкъ вижте свѣтлината в ума въ настѣпилата християнска ера! Редицитѣ на велики мислители, естествоиспитатели философи и учени следватъ безспиръ, образуватъ една безкрайна верига, прѣстениитѣ която се взаимно освѣтляватъ. Каква ясна, точна, оформен

мисъл, какво свѣтло и възвишено здание! Само през IV-то столѣтие, когато Христовата свѣтлина чрезъ кръвта на стотини хиляди мъченици озаряваше умоветъ, се развила много повече и повъзвишени идеи отколкото презъ цѣлата класическа епоха на Августа. Божественото учение на Христа Спасителя и Неговиятъ творчески духъ създадохъ умствения и нравственъ блѣсъкъ на свѣта. Тѣ издигнаха духовно-културно човѣчеството. Махнете двата Завета, махнете Свещената история, сборника на Светитѣ Отци и творения на великитѣ учени християни — и ние ще видимъ, че въ познанията и културата си нѣма да сме по-издигнати отъ татари и китаици.

Христовиятъ духъ разбуди човѣшката любознателност. Следъ Питагора се яви Галилей да уясни устройството на земята. Но устройството на небето никому не бѣше известно още. Никой не знаеше и за чудесата на електричеството Коперникъ, Кеплеръ, Нютонъ прооникнаха въ астрономията. Въ своята философия, при изчисление на безкрайното, и Декартъ си послужи съ тѣхъ: Сиоланцици се яви прѣдвестникъ на физиологията: Превъзходството на християнския гений е очевидно. Може ли да се отрича фактътъ, че европейската култура има основата си въ Иисуса Христа? Кой ще вземе да оспорва, че тая култура се разви и разпространи отъ хората и проповѣдниците на Христовото Евангелие?

Петдесетница.

Петдесетница — това е 50-ия денъ отъ възкресението на Христа, когато слезе Духъ Свети надъ ученицитѣ му.

Духъ Свети — сила небесна! Духъ свети — сила свръхестествена, която обнови и направи страхливитѣ и прости рибари смѣли и просвѣтени апостоли!

Духъ Свети — сила, която нареди църквата Христова!

И днесъ . . . когато празнуваме спомена за това събитие, преживяваме ли го! Желамъ ли да дойде Духъ Свети ду насъ, въ нашитѣ души и ни посвети съ неговата вѣчна свѣтлина и святостъ?

Днесъ, — когато свѣта, се е отдалечилъ така много отъ Бога и тъне въ духовенъ мракъ? . . .

Днесъ когато свѣта, унесенъ въ своя земенъ духъ, предпочита своето спокойствие и утеха въ удоволствията и грѣха?

О! колко жалко е всичко това! Смили се надъ насъ Духъ Свети! . . .

Днесъ, наистина, свѣта бѣга отъ Тебъ. Той се плаши отъ Тебъ, защото не те разбира. Ти говоришъ съ шумъ, трескъ, свѣтлина и землетръси. Ти ще обгоришъ жилото въ човѣшката душа. Ти ще съборишъ, наистина, всички, земни кумири. О! смили се надъ насъ! . . .

Въздъхътъ . . . е тъй задущенъ! Земята тѣгне и роптае. Облаци се издигатъ отъ изпирението на човѣшката проказа и злини. Хората се лутатъ, наблюдаватъ небето, изброяватъ звездитѣ, искатъ да пропрокуватъ. . . .

Твоята свѣтлина, обаче не търсятъ. О! смили се надъ насъ Духъ Свети! . . .

Надеждата на свѣта днесъ е мждростта на плътта. Съвременитѣ пророци сж профетиратъ. Свещеницитѣ днесъ сж замѣнени съ дипломатитѣ. Небесниятъ рай е станалъ — земното благосъстояние. Днесъ-кашното евангелие е борсовия

бюлетинъ. Всичко се мисли, говори и нарежда въ духа на земното, материалното.

О! смили се надъ насъ! . . . И дойди най-после Ти, Духъ Свети, за да обновишъ свѣта, защото Ти идешъ отъ царството на милостта и вѣчната свѣтлина. Дойди, за да засрамишъ гордитѣ духове, които смѣтатъ, че всичко знаятъ, всичко могатъ. Дойди, за да видятъ своето безсилие и заговорятъ на твоя езикъ — езикътъ на Христовата църква. Той се смѣта днесъ за мъртавъ, за да цари езикътъ на човѣшкитѣ мждрувания и хитрини. Дойди, за да защитишъ своитѣ хора, защото свѣта ги смѣта за чужди, не отъ свѣта. Дойди, ти, Всемогъщи Духъ Свети, за да обгоришъ всичко гнило и прогонишъ тъмнината. Дойди, за да кажешъ: „Бѣше виделина и стана пакъ виделина“!

Ек Д-ръ Панайотова.

Денътъ на Македония.

Вториятъ денъ отъ днитѣ опредѣлени отъ Св. Църква за честване съшествието на Св. Духъ надъ апостолитѣ, е опредѣленъ за ДЕНЪ НА МАКЕДОНИЯ. Всѣка година македонцитѣ во всички кѣтчета на земното кѣлбо въ тоя денъ си припомнятъ, по-вече отъ всѣкога, за своята родина и правятъ прегледъ на миналото, взематъ поука отъ това минало и вървятъ съ смѣли крачки къмъ бждещето.

Защо именно тоя денъ е избранъ? Ето единъ въпросъ, който трѣбва да интересува всѣки македонецъ, а заедно съ това и всѣки българинъ, защото македонския въпросъ е и български въпросъ. Денътъ съшествието на Св. Духъ е избранъ за денъ на Македония не току така, не по една слѣпа случайност, не като кой да е денъ отъ годината. Св. Духъ, слѣзълъ надъ апостолитѣ, подкрѣпи Христовитѣ последователи и ето вече двадесетъ вѣка какъ Христовото слово се чува по всички кѣтлове на земното кѣлбо и, ако то не се прилага, то е защото още много има да се изкорени, да се изгори отъ огъня на Св. Духъ, въ човѣшкото сърдце и душа.

Св. Духъ слѣзалъ въ видъ на огнени езици върху апостолитѣ. Да, въ видъ на огнени езици, защото огнѣтъ дава свѣтлина и топлина. Свѣтлина която просвѣтли човѣшкия умъ и огнѣтъ, който стопли голѣма частъ отъ човѣшкитѣ сърдца и имъ даде надежда за живото, надежда за Царството Божие на земята.

Ето това сж причинитѣ, поради които македонцитѣ сж избрали деня на Съшествието на Св. Духъ за Денъ на Македония. Духътъ на Македония стопля и освѣтлява македонскитѣ сърдца и умове, гдето и да се намиратъ тѣ. Рано или късно ще настане миръ и въ тая земя, която сега е долина на сълзитѣ, гдето освенъ стенания, сълзи и грубитѣ и нахални закани на потисника не се вижда нищо.

Но, живъ е Богъ! Правдата винаги е тържествувала, и тукъ ще възтържествува.

Нека се поклонимъ предъ страданията на Македония и да пожелаемъ сила за понасяне нечуванитѣ страдания отъ нейния народъ, да не го напусне никога духътъ, който до сега е водилъ македонца!

Поклонъ предъ борцитѣ и радетелитѣ за свободата на Македония!

М. Даскаловъ.

ХРОНИКА.

Н. Впр. Митрополитъ Симеонъ е на почивка въ гр. Бургасъ. Къмъ края на месеца щѣлъ да се върне въ Варна.

Камарата продължава разискванията по въпроса за амнистията.

Очаква се да пристигне въ града и да служи въ църквата „Св. Възнесение“ на **Св. Духъ**, понедѣлникъ, Н. Пр. Епископъ Андрей.

Свещеницитѣ отъ Шуменската дух. околия ще иматъ сбирка на 26 того. Ще се чете рефератъ на тема: **Свещеницитѣ като културостроители въ своята енория**. Ще председа телствува Н. Пр. Епископъ Андрей.

Гл. Репарационна комисия въ София е решила да се отложатъ наполовина българскитѣ репарационни вноски за м. м. априлъ и октомври т. г.

Българската Народна банка е отпразнувала своя 50 годишенъ юбилей на 19 того въ голѣмия салонъ на Военния клубъ въ София.

Проф. Д. Дюлгеровъ е избранъ за деканъ на Богословския факултетъ. Той продължава да държи сказки въ разни мѣста изъ България. На 1 и 2. того е държалъ въ гр. Варна съ успѣхъ 3 сказки.

Стачката на тютюневитѣ работници въ Хасково е прекратена при взаимно споразумение. На пѣтъ е да се прекрати и тази въ Пловдивъ.

Дъщерята на Шуменския Окр. Управителъ г-нъ В. Рашковъ, г-ца **Марийка** се е сгодила съ г-нъ **Димитър Райковъ**, агрономъ. Нашитѣ поздравления!

Колоездачното д-во въ града ще отпразнува тържествено своя патроненъ празникъ на св. Духъ.

Свещеницитѣ отъ Шуменската дух. околия не сж получили заплатата за м. м. априлъ, май и юний. По погрѣшка на отдѣление при Св. Синодъ за нашата епархия е предвидено да се плати на по-малко свещеници, отколкото се полага. Понеже е трудно да се изключаватъ отъ ведомостта записани вече свещеници, всички стоятъ и чакатъ да се разреши въпроса отъ св. Синодъ, а не се знае до кога ще чакатъ. По тази причина презъ т. година не ще може да бжде ржкополненъ нито единъ новъ свещеникъ въ епархията. Смѣта се, че тази мѣрка е приложена къмъ Варн. епархия за „наказание“, задето нейниятъ Кириархъ публично критикува порядкитѣ въ св. Синодъ.

Пишатъ ни отъ Драгоево Преславско, че г-нъ Ил. Краевъ, бившъ директоръ на Уч. институтъ въ Шуменъ, виденъ педагогъ, е посетилъ с. село на 12 того и е държалъ хубава сказка за ролята на училището, читалището и кооперацията. Макарь въ работенъ денъ, сказката е била посетена масово. Прави честь на г-на Краева, че не заравя своя талантъ, а се е отдалъ на обществена работа. Селянитѣ изказали желание да бждатъ посетени втори пътъ отъ г-на Краева презъ есенъта или зимата.

Църковното настоятелство въ с. Вардунъ, Ескиджумайско, изказва сърдечна благодарностъ на г-нъ **Ст. Бодуровъ** изъ с. Върбица, Преславско, който по случай храмовия празникъ „Св. Констан-

Дирекция на постройкитѣ за водоснабдяването на безводни Дели-Орманъ.

Обявление № 490

На **26 Юний** т. г. 10 часа преди пладне въ помѣщенieto на Дирекцията ще се произведе спазаряване по доброволно съгласие за доставката на **50 шосейни дървени колички съ едно колело**. Приблизителна стойностъ **20,000 лв.** Спазаряването ще се продължи до като се получи най-износна цена. Залогъ за участие 1,000 лв. Поемнитѣ условия могатъ да се видятъ всѣки присѣствителъ въ Дирекцията.

Всички разноски за обявления, гербъ, данѣтъ, който плаща въ половинъ размѣръ и др. сж за смѣтка на приемача.

гр. Шуменъ, 18 юни 1929 год.

Отъ Дирекцията.

Обявление № 1871

гр. Шуменъ 18-й Юний 1929 година

Обявява се на интересующитѣ се, че на **29 юний** година отъ 9 до 10 часа въ тържната зала на Шуменския Окр. Данъчно Управление ще се водятъ преговори за отиване на предприемачъ по доброволно съгласие доставката на **24,000 кгр. говеждо месо и 6,000 кгр. овнешко месо**, за нуждитѣ на частитѣ отъ Шуменския Гарнизонъ за времето отъ 1-й Юлий до 30 Септември 1929 година.

Приблизителната стойностъ на говеждото месо възлиза на **432,000 лв.**, а на овнешкото **120,000 лв.**

Ако въ опредѣленото време не се получатъ износъ предположения, комисията ще обходи пазаря.

Доставката ще се извърши съгласно поемнитѣ условия и описанията на Военното Министерство отъ 1924 година допълнителнитѣ поемни условия.

Залогъ за правоучастие въ търга се изисква 8% въ ху приблизителната стойностъ на **месото** въ банково удостоверение.

Всички разноски за публикация, гербъ, данѣци и сж за смѣтка на доставчика.

Тържнитѣ книжа могатъ да се видятъ всѣки присѣствителъ денъ въ Щаба на полка, а въ деня на търга въ Данъчното управление.

Отъ Щаба на полка.

тинъ и Елена“ на 3 того посетилъ селото имъ и съ своя църковенъ хоръ взелъ участие въ богослужението. Настоятелството и селянитѣ сж много доволни отъ хубавотото пѣене на хориститѣ и изказватъ тѣмъ и на неуморимия имъ деригентъ похвала.

Родителско учителското дружество при I-ва „Нанчова“ прогимназия въ града сърдечно благодари на следнитѣ лица, които сж направили дарения на безплатната ученическа трапеза:

Г-нъ Стойко Юрдановъ — сумата 380 лв.—20% отъ продажбата на книгата „Страшниятъ бичъ на човѣчеството“ г-нъ Дечко Каровъ—250 лв. за здраве, г-нъ Димитър Дончевъ и братъ—461 лв. отъ теглене на Гергьовденъ, г-нъ Димитър Михайловъ—100 лв. волни пожертвования, г-нъ Никифоровъ—200 лв. волни пожертвования, г-нъ Йовчо Пейчевъ—едно ягне за здраве, г-жа Д-ръ Д. Иванова—две ягнета, 5 хлѣба, оризъ и масло—курбанъ за баща и Недѣлко Станевъ по случай 3 месеци, г-жа К. Спасова—единъ доларъ (137 лв.) волни пожертвования, г-жа Марийка Ганева—едно ягне, оризъ, масло и 10 хлѣба—курбанъ по случай 1 год. отъ смъртъта на сина й Борисъ, г-нъ Панайотъ Симовъ отъ гара Каспичанъ—100 лв. за здраве, г-нъ Христо Герчевъ—100 лв. по случай 6 месеци отъ смъртъта на майка му, г-жа Васила Момова—едно ягне, оризъ и 5 хлѣба — курбанъ за сина й Атанасъ по случай една година, г-нъ Тони Ивановъ 250 лв. вмѣсто курбанъ.

Отъ дружеството.

Внесохте ли си абонамента? Правите ли смѣтка какъ издържаме вестника?

Четете в. „НАР. БУДИТЕЛЪ“.

ОПРЕДѢЛЕНИЕ

№ 1492

Шуменски окръженъ съветъ въ разпоредително заседание на 10 Юний 1929 год. по енкалада на Д. Пенчевъ по М. гр. дѣло № 342/929 г.

Сждътъ като взе пръ увидъ молбата Вх. № 37 то закона за припознаване е незаконороденитѣ деца излъчи

ОПРЕДѢЛИ:

Допуща осиновяването на малолѣтния Мустафа Басри отъ с. Черенча, Шуменска околия отъ Ахмедъ Мустафъ и Адемия Мустафова двамъ отъ гр. Шуменъ.

(п.) Председателъ: Д. Пенчевъ (п.) членове: П. Бояджиевъ, Е. Бончевъ с. к.

Вѣрно съ оригинала копия е приложенъ къмъ Ч. Гр. дѣло № 342 929 г.

На Шуменски окр. сждъ ора Секретаръ: Д. Ганчевъ

ОПРЕДѢЛЕНИЕ

№ 1491

Шуменски окръженъ съветъ въ разпоредително заседание на 10 юний 1929 год. по енкалада на Д. Пенчевъ по ч. увѣ дѣло № 341/929 г.

На основание чл. чл. 36, 0 д и 39 отъ закона за припознаване незаконореденитѣ деца п и пр.

ОПРЕДѢЛИ:

Допуща осиновяването на Маринъ Христовъ Балчевъ отъ с. Калугерица отъ Петъръ Маринъ Недѣлчевъ и Кируша Петръ Недѣлчева отъ с. Каспичанъ Ново-Пазарска околия.

(п.) Председателъ: Д. Пенчевъ (п.) членове: П. Бояджиевъ, Е. Бончевъ с. к.

Вѣрно съ оригинала, копия е приложенъ къмъ ч. гр. дѣло № 341/929 г.

На Шуменски окр. сждъ ора Секретаръ: Д. Ганчевъ